

Múdrost' a dobro - aj keď sa nikto nedíval

Marec je mesiacom knihy, ale aj mesiacom školy a učiteľov. Je symbolické, že sa v jednom mesiaci oslavuje múdrost', vzdelanie a škola a jej učiteľ. Deň učiteľov je oslavou múdrosti a dobra. Pripomína nám význam školy ako inštitúcie a dôležitosť jej aktérov - učiteľov, žiakov a rodičov.

Každý z nás prišiel

na svet s jedinečnou výbavou. Každý z nás bol obdarený miestom, kde sa narodil, rodinou, do ktorej prichádza z rôznymi talentami. Práve tieto tri faktory sú pre život jedinca rozhodujúce. Je úlohou spoločnosti, rodičov a školy rozpoznať talenty v každom z nás a poskytnúť primeranú podporu na ich maximálny rozvoj.

K významu školy poznáme množstvo výrokov. Dovolím si citovať dva z nich. Ten prvý vyriekla Indira Gándhiová, indická politička: „V najvyššom zmysle cieľ vzdelávania je práve v tom, aby naučilo človeka lepšie poznať svet, lepšie vidieť, vidieť ohromnú rozmanitosť sveta, cítiť ho dušou.“ A ešte jeden od J. A. Komenského: „Človek koná morálne, keď pozná, chce a koná dobro, a to i vtedy, keď sa nikto nedíva.“

Škola a jej učiteľia sú nositeľmi týchto hodnôt - múdrosti, dobra, ľudskosti a ľudskej súdržnosti. Bez týchto cností nemá škola zmysel.

Všetko dobré Vám prajem, vážené pani učiteľky, vážený páni učiteľia. Ďakujem Vám!

Miroslav Kubičár, riaditeľ školy
Kresba Peter Hudák

Unearthed (vykopávky)

First Lego League je regionálna súťaž, na ktorej kde sa každoročne stretávajú tímy z celého regiónu a súťažia medzi sebou v Robot Game. Tento rok sme súťažili v osemčlennom tíme v Trnave v zložení: Michal Gergel, Matej Bakoš, Jakub Kodad, Beáta Mlyniská, Timotej Mlyniský, Richard Hrbáček a Timotej Martinka.

Najskôr sme prezentovali náš inovačný projekt s témou Hradiská v našom okolí. Cieľom tohto projektu bolo priblížiť neďaleké hradiská, pretože veľa ľudí o nich netuší. V okolí sme našli tri hradiská, a to Malý Manín, Nosické Hradisko a bralo Široká. Keľti boli známi tým, že si okolo obývaných území vytvárali kľukaté cesty, aby rýchlejšie unikli nepriateľovi. Tieto cesty sú na mape vidno hlavne pri Malom Maníne.

Následne sme prešli na samotný opis a funkcie robota. Porote sme predstavili nadstavce na každú misiu. V tejto súťaži sme v kategórii Robot Game skončili na prvom mieste. Súťaž nám priniesla nové skúsenosti do života. Naučili sme sa pracovať spoločne ako tím. Už teraz sa tešíme na ďalší rok.

-Beáta Mlyniská, kvarta-

ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

Radoslav Kozák: Realita je príliš obyčajná

Radoslav Kozák je spisovateľom, ktorý má na konte už štyri knižné publikácie plné temných príbehov. Hovoria však o našej realite viac, než by sme si mysleli. Jeho najnovší román - *Žena s polovicou tváre* - nám predostiera realitu života bezdomovcov, dávku napätia aj pripomienku, že to najväčšie zlo si vždy nosíme so sebou. V nasledujúcich riadkoch zistíte viac priamo od tohto nadaného autora, ktorý je aj absolventom nášho gymnázia (2007, trieda p. RNDr. Balalovej).

Čo vás privedlo k písaniu? Prečo ste začali písať horory?

Realita je príliš obyčajná. Vždy ma viac bavila vlastná myseľ, vymýšľanie príbehov. Snažiť sa cez symboliku, metafory a monštrá povedať niečo, čo je dôležité, ale možno by to znelo inak príliš nudne. V neposlednom rade má na tom zásluhu aj podpora od slovenčiarčky Mati Bolekovej. A prečo práve horory? No, vyrastal som v Púchove... Ale vážne, pred pár rokmi som zostavil antológiu Krvavé Považie, kde je sústredených 14 autorov, ktorí píšu horory a pochádzajú z Považia alebo tam žijú. Nie je náhoda, že je ich tak veľa. Nevieam, či je niečo vo Váhu alebo v okolitých lesoch, ale temnota je v nás od narodenia.

Čo bolo prvotným impulzom napísať *Ženu s polovicou tváre*?

Vrátil som sa po dvoch rokoch z Londýna a začal zažívať život v Bratislave, ktorý je od toho v hlavnom meste Británie poriadne odlišný. Bezdomovci v autobusoch a obzvlášť jedno stretnutie s istou staršou paňou slúžili ako nápad na to, čo mala byť pôvodne krátka poviedka. Neskôr chcel však príbeh viac. Ležal mi v hlave a otravoval natoľko, že vznikol román, ktorý je už vydaný nielen na Slovensku, ale aj v Česku.

Je táto kniha niečím založená na skutočných udalostiach alebo je úplne fiktívna?

Niektoré postavy v príbehu sú inšpirované skutočnými ľuďmi. Rovnako ako Natálie, aj mne sa podarilo takéto stretnutie so ženou s polovicou tváre zažiť v autobuse. Pravda, nešlo o nijakú nadprirodzenú bytosť, ale aj tak to bol nepríjemný zážitok. Niežeby vyvolal strach, skôr smútok a ľútosť. Na dotyčnú paniu všetci zazerali a ja som si uvedomil, aký ťažký musí mať život. Myslím, že keď sa človek ocitne v takej situácii, je veľmi jednoduché

začať nenávidieť celý svet. Nepohrdam klasickými béčkovými záporákmi, mám ich rád, ale oveľa viac ma baví písať o tých, ktorí majú na svoje ohavné činy aké-také dôvody. Silný príbeh by nemala prežívať len hlavná postava, ale aj antagonista.

Vaša kniha sa do hĺbky zaoberá bezdomovcami, ľuďmi na okraji spoločnosti. Máte s nimi nejakú skúsenosť?

Práve spomínaný príchod z Londýna. Až keď som odišiel zo Slovenska a následne sa vrátil, uvedomil som si, ako tu niektoré veci (ne)fungujú. V Bratislave je ľudí bez domova naozaj mnoho. Majú rôzne osudy, niektorí si za svoju situáciu môžu sami, iní (a tých je naozaj dosť) doplatili na nepriaznivý osud. Od istého momentu sa dostali do pozície, že s nimi už nechce mať spoločnosť nijaký kontakt. Tvárim sa, že ich nevidíme, že tam nie sú. Akoby žili v inej dimenzii. Nesnažím sa moralizovať. Predsa len, *Žena s polovicou tváre* je horor alebo mysteriózny psychologický triler, nie bájka s poučením. Ale ako som spomínal, baví ma hovoriť o reálnych problémoch cez nadprirodzené prvky.

Čo by ste chceli odkázať svojim čitateľom? A čo naopak tým, ktorí sa boja čítať horory?

Čitateľnosť kníh na Slovensku rok čo rok klesá. Z tých málo ľudí, ktorí ešte čítajú, je veľmi malé percento tých, ktorí sú ochotní dať šancu domácomu autorovi. S výnimkou pár naozaj veľkých firiem sa vydávaniu venujú zväčša nadšenci. Robia to napriek tomu, že de facto ochudobňujú vlastnú rodinu, lebo na tomto sa naozaj zarába ťažko, respektíve vôbec. Takže dajte šancu slovenskému autorovi alebo autorke a kúpte si ich knihu (moje nájdete aj v kníhkupectvách v Púchove). Pomôžete tým viac ako len finančne. Iba tak spisovateľ aj vydavateľ pochopí, že má zmysel ďalej písať a vydávať. Inak to zabalia a radšej sa budú venovať menej nákladným záľubám. Slovenská kultúra, bohužiaľ, stojí na takýchto labilných základoch, preto nás veľmi teší každý jeden čitateľ. Hororov sa netreba báť. Tie knižné fungujú úplne inak ako filmové. Je to žánre, okolo ktorého sa vyskytuje obrovské množstvo predsudkov. Zbúrať sa dajú veľmi jednoducho. Stačí vystúpiť z komfortnej zóny, nabráť trochu odvahy a niečo vyskúšať. Človeku sa otvoria úplne nové obzory, najmä oproti bežnej povinnej literatúre, ktorú často učiteľia musia presadzovať na školách, lebo im to kážu osnova. Tieto veľdiela však (aspoň z mojich skúseností) skôr mladých ľudí od čítania odrádzajú.

Keďže ste absolventom našej školy, sme zvedaví na vašu skúsenosť s ňou.

Strávil som na nej osem rokov. Prežil som. Čo viac si človek môže želať od strednej, ktorá je v tom veku pre žiaka stelesnením pekla? Gypel je boj, utrpenie, krv, pot a slzy. Všetko potom bude už lepšie... Ale aby som príliš nedramatizoval, samozrejme, gymnázium mi dalo veľa. Sú to formatívne roky u každého človeka a mnoho vecí, ktoré ma chytili na strednej, robím doteraz. Písanie je jednou z nich – a asi tou najzásadnejšou. Tiež som mal veľké šťastie na absolútnu skvelú triednu – Dášu Balalovú. A na už spomínanú Maťu Bolekovú. Po skončení školy sa z nás stali kamaráti a v mnohom v súvislosti s mojou tvorbou vďačím práve jej. Takže mám na púchovský gypel kopec dobrých spomienok. Len sa ma, pre živého boha, nepýtajte na nejakú konkrétnu...

-Leisha Taurani, IV.B

Čítame, teda sme

Knižný svet nás niekedy tak pohltí, že zabúdame na ten okolitý. Stránky sa pretáčajú a my máme zrazu prečítanú dobrú knihu. No knihy nie sú len o ich svete, sú aj o ľuďoch, ktorých dokážu spojiť. Keďže je marec – mesiac knihy, predstavím vám niekoľko našich obľúbených kníh, ktoré nás v poslednej dobe zaujali.

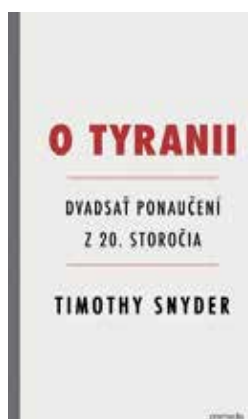
Leishu, študentku zo IV.B, zaujala kniha **Hodiny** od **Michaela Cunninghama**. Je to príbeh s tromi dejovými líniami, kde sú veľmi pekne aj realisticky vykreslené vzťahy a psychika postáv. Páčilo sa jej aj to, že ide o poctu Virginii Woolfovej, pretože jedna línia príbehu bola práve o nej. Tiež je tam bola dobre spracovaná téma času aj zmeny.

Soňa, študentka z III. A našla jedinečný príbeh v **Bzukote včiel** od **Sofie Sogovia**. Kniha zachytáva život mexickej rodiny, ktorá si osvojila znevýhodneného chlapca Simonopia a navždy tým zmenila svoj osud. Príbeh, ktorý sa odohráva počas revolúcií a španielskej chrípky nám ukazuje silné rodinné puto, rýdzu lásku a to, že viera v budúcnosť nás dokáže veľmi ďaleko posunúť. Kniha sa jej páčila aj preto, lebo dej bol nepredvídateľný a emotívny.

Sofiu z I. B bavila kniha **Vrchol v oblakoch** od **Mile Hygha**, ktorá rozpráva príbeh Stevie, odvážnej letušky, a Zandersa, drsného hokejistu. Ich vzťah začína hádkami a napätím, no postupne sa mení na vášnivý a hlboký cit. Páčila sa jej, pretože spája romantiku s reálnymi problémami ako sú panické ataky a bodyshaming. Postavy sú živé a ich príbeh je napínavý aj dojemný. Pre milovníkov romantiky je to kniha, ktorá ich úplne pohltí.

Pani učiteľku **Simonu Boškovú** zaujala kniha **O tyranii - Dvadsať pouaučení z 20. storočia** od **Timothyho Snydera**. Americký historik Timothy Snyder na 104 stranách stručne a jasne vysvetľuje, akým hrozbám čelila demokracia v 20. storočí a aké nebezpečenstvá ju môžu ohroziť dnes. Prvú vetu svojho prológu začína myšlienkou: „*História sa neopakuje, ale ponúka poučenia.*“ Knihu odpo-

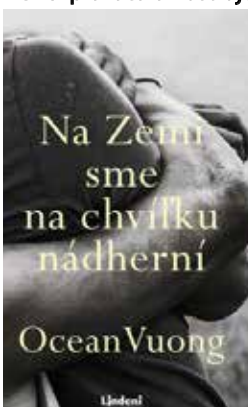

rúča každému, kto hľadá zrozumiteľné, no hlboké zamyslenie nad tým, ako sa poučiť z minulosti.

Sofii DaCruz, našej americkej lektorke, sa zapáčila kniha **Na zemi sme na chvíľku nádherní** od **Oceana Vuonga**. Kniha je čiastočne autobiografický román o skúsenostiach vietnamskej rodiny s imigráciou do USA, napísaný vo forme listu.

Páčilo sa jej, ako príbeh prepleta skúsenosti rôznych generácií v rodine rozprávača a ilustruje trvalý vplyv udalostí, ako bola vojna vo Vietname.

Na záver by som rada dodala, aké jedinečné je nájsť knihu, ktorá vás naozaj zaujme, pretože nie každému sa páči to isté. Ak ste doteraz nenašli tie pravé knihy, stačí navštíviť mestskú knižnicu či kníhkupectvo a nechať sa očariť ich výberom. Lebo práve potom sa vám otvoria nekonečné svety.

- **Žoňa Kubíková, IV. B-**

PREBÚDZANIE ŠKOLSKEJ ZÁHRADY
28. marec 2026
od 9:00 do 13:00
Školský dvor Gymnázia Púchov

Kolégium Zelené školy Gymnázia Púchov vás pozýva na príjemné jarné dopoludnie plné práce, zábavy a pohody.

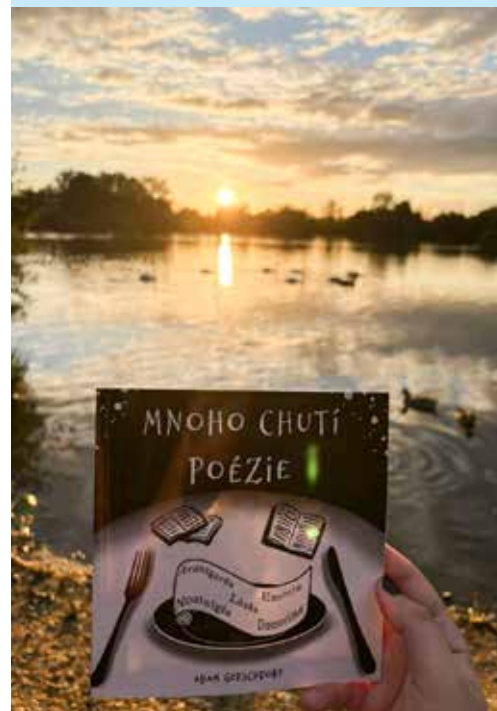
ČO NÁS ČAKÁ?

- výroba a inštalácia vtáčích búdok
- burza semien a sadenie
- revitalizácia bylinkovej záhrady
- oprava kompostérov
- upratovanie hmyzieho hotela
- úprava trvalkových záhonov
- čo nového vo včelom úli – krátke rozprávanie o živote školských včiel
- a na záver spoločná OPEKAČKA

Tešíme sa na vás!
Kolégium Zelené školy
Gymnázia Púchov

Farebná oslava tvorivosti

Koncom roka sa v púchovskom Klube mladých uskutočnil slávnostný krst novej básnickej zbierky nášho absolventa Adama Gerschdorfa s názvom **Mnoho chutí poézie**. Podujatie vzniklo vďaka podpore Mládežníckeho parlamentu mesta Púchov, ktorý sa významne podieľal na jeho organizácii a priebehu.

Zbierka prináša čitateľom rozmanité typy básní, ktoré autor skladá s dôrazom na náladu, obraznosť a osobitú chuť života. Motív cestovania, ktorý sa v knihe objavuje, zohral dôležitú úlohu aj počas samotného krstu. Program otvoril Jozef Močko, predseda Mládežníckeho parlamentu mesta Púchov, ktorý predstavil autora. Adam Gerschdorf, absolvent nášho gymnázia, sa podielil o svoje inšpirácie, tvorivý proces a význam, ktorý preňho kniha predstavuje. Báseň **Svet predniesla študentka Gymnázia v Púchove Kristína Staníková**.

Slávnostný akt krstu sa niesol v symbolickom duchu. Štvorica krstných rodičov – Alena Strýčková, riaditeľka CVČ Včielka, Dana Mucsková, učiteľka na Gymnázii v Púchove, Peter Rečka, riaditeľ CZŠ sv. Margity v Púchove, Marián Rečičár, predseda púchovského Eko-astro klubu – predstavovala štyri svetové strany, čo odkazovalo na cestovateľský motív knihy. Aj preto sa krstilo štvorfarebným korením, ktoré malo vyjadriť pestrosť, rozmanitosť a chuť objavovania, tak typickú pre autorovu tvorbu.

Krst knihy **Mnoho chutí poézie** sa niesol v priateľskej atmosfére a stal sa krásnym stretnutím ľudí, ktorí vnímajú poéziu ako cestu – farebnú, mnohotvárnu a plnú príbehov.

- **Katarína Cekulová, oktáva-**